

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ сніть) о 5-й год. поп. Литер додатокъ «Дѣло» на найзмъ постѣтъ выходить по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного місяця. Редакція: «Адміністрація» підъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи віртуаются лише на попереднє застеженіе. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣль однок строчки печатки, въ рубр. «Надбсланіе» по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вѣлький отъ порта. Предплату и номера приймають: У Львовѣ Адміністрація «Дѣла». У Вѣднї Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiewergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo- gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havaa. Въ Рое- га Редакція «Кіевскіхъ Старинъ» въ Кіевѣ, поштові уряды и Газетне Бюро В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери- басовська ул., д. Ради 9.

Просимо поспѣшити съ от- новленьемъ предплаты, щоби мы мо- гли управильнити накладъ и вы- сылку.

Нашій політичній партії.

IV.

Дальше переходить „Нов. Проломъ“ до „Русской Рады“ и каже: „Общество Русская Рада уже въ статутахъ своихъ и въ програмѣ своей исключило все, що могло бы дати по- водъ къ раздорамъ, а выписало на свое мѣсто окликъ, подъ которымъ могли бы со- давитись въ политическомъ отношеніи всѣ наши партіи и фракціи. Оно исключило изъ своей программы всікіи споры о словесности, языке, етнографію; ему ровнодушно, причи- слить ли кто себѣ къ 3, 18- или 60 міліон- ному народу; хотеть-ли писати тѣмъ или другимъ языкомъ, тою или другою правописію (Есть же то правда?! Прим. авт.): оно требуетъ отъ своихъ членовъ, щоби стояли на почвѣ австрійской державной идеи. (Бачь, що за мілонільності! Додати бы хіба що: и огло- дались на кождомъ кроцѣ на Каткова и Побѣдонащева. Прим. авт.), защищали права га- лицко-русского народа и въ вопросахъ, каса- ющихся общихъ дѣлъ, поступали солидарно, подвергая свое личное убѣжденіе подъ мнѣніе большинства, т. е. Русской Рады“.

Тутъ належить зауважати, що коли въ „Домѣ Народній“ и въ „Русской Радѣ“ одніи и тѣ самі „старі“, чи можна сподѣватись, що люде, котрій въ „Нар. Домѣ“ такъ уперто культивують языкъ „литературный“, тутъ тую коршу виключили? Але допустимъ, що-бы и такъ було, то „старі“ жадають, щоби поддатися большинству. Засада справедлива, всю- да прината. Толькожъ „старі“, якъ вѣдно, не принали вголосившихъ ся 30 народовцівъ, що свои бѣльшости не винчутися.. Народовці ще все чекаютъ на доказы, чому, що стояти на грунтѣ австрійской ідеї державної, по- требный бы бути до того языкъ чужїй „ли- тературний“?

„Русская Рада“ — продовжка „Н. Проломъ“, — хочеть для Русиновъ возможній сѣдѣлати участіе въ живни конституційной и не галицкой Руси сїдѣлати політическій фактъ, съ которымъ бы правительство и Поляки должны числитися.“

Чи ви не мали часу стремѣти до тої цѣлі? Не досить хотѣти, — треба и отпо- вѣдно трудитися а „Рада Русская“ лѣтами не давала сїнаки жити. Чи съ такимъ факторомъ буде хто числитися?

„Но та задача (Русской Рады) весьма у- труднена — толкує дальше — когда одна часть нашихъ хотеть вести політику на свою руку, не поддается въ общихъ дѣлахъ мнѣнію большинства и старается свои возврѣнія накинуты большинству. Съ великимъ опасніемъ смо- трать для того старыи ма основавшоеся Об- щество „Народна Рада“.. и заставляютъ опасатися, що они готовы галицкую Русь только компромитовати.“

Та чого-жъ ви опасаетесь? Тоже то ино- фракція, а за вами, кажете, стоять решта галицкої Руси! Тоже то, кажете, люде бѣль такту, бѣль потребніхъ свойствъ вести полі- тику! А ви тої фракції такт наликалися, що забѣгли ажъ до св. Юра просити благослове- нія.. Впрочемъ компромитувати галицкої Руси бѣль не можна, якъ ви самі єи ском- промитували.

„Головний окликъ — пише „Н. Проломъ“ — молодо-русской фракції „15-міліон- ний народъ“ имѣть только етнографическое значеніе, но не можетъ прямѣнитися къ на- шимъ політическимъ стремленимъ, если не хотемъ вести політику революційную и вво- дити недорозумѣнія между Австрією и Рос-

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рублей на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубль съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“: на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рублей на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рублей на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубль на сїамъ додатокъ: на сїамъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рублей на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 рублей на четверть року . . . 3-75 на четверть року . . . 3-75 рублей съ дод. „Бібліотеки“: на сїамъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр. Поздніюче число коштує 12 кр. а. в.

сію. Мы не хотемъ поступати по слѣдамъ Мазепы..“

Окликъ 15-міліоновий народъ и для на- родовцівъ не має другого значенія якъ етно- графичне. Окликъ сей показує, що Мала Русь є окремою народностю, якъ бѣль россій- ской, такъ польской, — але то що не револю- ційна політика. И народовці не хотять непо- розумѣнія межи Австрію и Россію и певно не дадуть до того причини. Політикою на- родовцівъ є спасати визыкуваній у насть народъ, спасати черезъ просвѣту, котра толь- ко попередвомъ матерного языка дастися скор- ше осигнути. Ото нашій стремлени!

Вы не хотите поступати подобно Мазепѣ. Дуже добре. Але того не досить. Не посту- пайте же такожъ подобно Брюховецкому, котрій въ пользу власного кармана наводивъ во- ѿвдь московськихъ на Русь, накладавъ тигарѣ на народъ и помагавъ лоати свободы надани Хмельницкому. Коли ви, якъ каж-те, посту- паете съ правителствомъ откровенно и бѣль вадныхъ мыслей и дѣлаєте въ интересѣ державы и єи блага, — то чому-жъ не поясните, що тамованье просвѣти народу черезъ языкъ якійсь літературный, котрого народъ не розу- мѣє, лежить въ интересѣ державы и єи блага??

Може скажете, що языкъ „литератур- ный“ потрѣбный для інтелигенції. Але-же не забувайте, що просвѣчена інтелигенція — то що не просвѣта народу. Тутъ не ходить о просвѣченыхъ, але власне о тыхъ, котрыхъ просвѣчувати треба.

Дальше „Н. Проломъ“ наводить промахи „старыхъ“, якъ: а) „Старорусская печать не винимала на то, що толчокъ къ нашему літературному відродженію выходилъ по части от України“. б) „Многіи видѣли въ украинофілствѣ только соціалізмъ и нигилизмъ“. (Чи „Н. Проломъ“ нынѣ інакше робить, о тѣмъ піднѣїше. Прим. авт.) в) „Многіи изъ старыхъ бѣль причини отсуждали всѣхъ бѣль изъятія украинофіловъ отъ патріотизму“. г) Многіи не винимали на то, що языковая одно- образность въ словесности нашей на теперъ не- мыслима, ибо намъ надо промовляти до наро- да такъ, якъ онъ понимаетъ (Отже самъ „Н. Прол.“ признає, що народъ однообразного т. є. „литературного“ языка не понимає. Прим. авт.) що прежде всего возбудити въ немъ сознаніе рускості, а потомъ только можно думати о прочности и чистотѣ словесного языка“.

Думавъ-бы хто, що и наші „руссікі“ прійшли до відданія, що аби днігнити народъ въ упадку, піднести его стань матеріальній и моральній, треба его учити практичныхъ рѣчей на тѣмъ языцѣ, котрый бѣль добре розумѣє, въ котрому свои мысли выражает. Але де тамъ! Коли „руссікі“ винилися до языка народного, то только для того, щоби „прежде всіхъ возвбудити въ немъ сознаніе рускості“, аби „потомъ можно думати о прочности и чистотѣ языка“. О поднесеню народу тутъ нема мовы. Онакою нашихъ „руссікіхъ“ есть: по россійски не умѣють, своимъ языкомъ погор- джаютъ, отже говорять и пишуть по польски. Шкіль рускихъ имъ не треба, бо языкъ рус- кій народный мгль-бы тамъ розвиватися, а они тому хотять запобѣгати. Они волить школы польскій и негодують на рускихъ послов, що за другою гімназією промовили; ба „Rag- lamentoer“, органъ Адольфа Івановича, назававъ руску гімназію у Львовѣ нещастіемъ...

„Тѣми промахами старыхъ, — пише „Н. Проломъ“ — воспользовались честолюбивы люди, щоби розбити солидарность между галицкої Русью.“

Тутъ „Нов. Проломъ“ бодай признає, що беактності „старыхъ“ розвили солидарность между Галициною и Россією.

„Среди такихъ обстоятельствъ понятно, — пише „Н. Проломъ“, — що „Русская Рада“ не можетъ опускати становища, порученного

єй большинствомъ галицкої Руси и складати оружіе передъ фракцією, которая хвастається, що дѣла наши поведеть лучше.“

Попередъ всего треба замѣтити, що нѣ- хто не вважає „Русскую Раду“, щоби скла- дала оружье. Хоте она вважати до широї пра- цї для народу, нехай робить. Заснованнє „На- родної Рады“ було необходимою конечностю, именно для того, що не було кому робити; тыхъ же, котрій бажали робити, „Русская Ра- да“ бѣль себе отругула. Жатва многа, дѣлателій же мало. Чи „Народна Рада“ потрафить дѣла Руси лучше веста, — то частъ покаже. Нынѣ бѣль неї богато вимагати не можна; она що організується, она що не єє наявнѣ только місцівъ, колько роківъ „Русская Рада“ пересила.

О партії „Мира“ писати не будемо, бо ви добре не знаємо. Судивши однакожъ по „Мирѣ“ и органахъ „старыхъ“, то сні до себе вближаються. Але чи „Нов. Проломъ“ все стоя- въ, якъ вимічає, вище всѣхъ партійнихъ вузкоглядностей, — наї судить читателі. Въ моїхъ очахъ статья „Наши політическій партії“ є такъ великою партійною вузкогляд- ностью, на вку только партійне письмо може здобутися.

Въ ч 301 въ статьї „Горѣ им'ємъ серд- ца!“ погѣша „Н. Проломъ“ свою партію, що „сегодня галицко-русское дѣло стоитъ лучше, чѣмъ прежде.“ Констатує сей фактъ, „послѣд- ствія которого объявляются во львовському сой- мѣ и во львовській періодическій печати..“ Многіи изъ нашихъ уважали тіи голоси мѣ- ропідатальными, готові були зближатися до Поляківъ. „Нов. Проломъ“ після взыїдо „старыхъ“, не опиратися на власній прапор, але спускатися на помочь чужу, пише: „Мѣрода- тельнимъ сегодня єє центральне правитель- и Римъ, котрими желали-бы удовлетворити на шимъ народнимъ и церковнимъ требованиямъ, а по мановенію которыхъ идуть польські послы а также періодическая печать“.

Коли о тѣмъ загадуємо, то лише для то- го, щоби показати розницю поглядівъ „старыхъ“ и „молодыхъ“. Молодій не рахуєть на помочь изъ ви; они не рахуєть богато нѣ на Римъ, нѣ на Вѣденъ. Риму въ Польщі не слухано, коли ходило о полекшнѣ для Руси- новъ, а правительство, хоть-бы и раде Руси- новъ помочи, то не може, бо само потребує Поляківъ. И самъ гр. Таффе прецѣнь сказавъ: „Рѣвноуправнення отважити рѣдно не можна. Хто дужшій, той все буде мати бѣль“. Народовці знають: „Vigilantibus iuga!“ т. є. права для тихъ, хто ихъ здобути и охоронати потрафить. Они знають, що только просвѣто и прапоро до силъ и правъ своїхъ дойти можна.

Дальше пише „Н. Проломъ“: „Въ поль- скій печати находимо отзывы, требуючи у- довлетворенія требованіемъ „молодої“ Руси, т. є. той незначительной части нашій інтели- генції, котрими мечтає о самостоїтельности „Малорусії“, о введенні на Українѣ пропаганды противъ Россії и даже о присоединенії той провінції къ Галичинѣ. Того Вѣденъ и Римъ не хотять. Съ партією „молодої“ правительство не може симпатизовати, бо должно бы приняти принципы г. Драгомановъ, отказалася отъ монархізма, отъ церкви и отъ всѣхъ се- мейныхъ и державныхъ порядківъ. Партию протегують лише одни польські політики, котрими, потерявши союзниковъ для вовстання Польщі, стали искати таковихъ между галицко-русскими учителями-народов- цами.“

Отоожъ тутъ нѣ бѣльше, нѣ менше, якъ доноси, и то фальшивий, о державній вра- дѣ народовцівъ якъ супротивъ Россії, такъ и Австрії. Народовці мечтають о сепаратизмѣ, о самостоїтельности Малої Руси; суть ниги- листами; ведуть пропаганду противъ Россії на Українѣ; ради бы прилучити тую провин-

цію до Галичини, а властиво до Польщі, до реставрації котрої стали союзниками Поля- ковъ..

„Все то — каже „Н. Проломъ“ — при- нужденіе мы сегодня выскакати ясно и от- кровенно“. Нехай-же не гнівається, що и мы, вы- вавшій черезъ него, сегодня, що пишемо, не обвіваемо въ бавовну.. Яснѣсть за існѣсть, откровенность за откровенность.

Стефанъ Качала.

Товариство „Народна Рада“.

I.

За короткій часъ своя дѣяльність про- вівзоричний Выдѣлъ „Народної Рады“, підъ проводомъ предѣдателівъ д-ра Олександра Огоновскаго и посла Юліана Романчука та при достойній признаннії трудолюбивості секретаря д-ра Костя Левицкого, довершивъ уже — по-при своїхъ трудахъ организацій — коль- ка дуже важніхъ рѣчей, за котрій певно цѣла галицька Русь буде єму широї вдачна. Якъ мы вже коротенько загадували въ попередвомъ числѣ „Дѣла“ „Народна Рада“ внесла до міністерства справъ внутрѣшніхъ дѣлъ новій жалобу: одну въ справѣ руского письма, негованого ц. к. урядами въ Галичинѣ, а другу въ справѣ надъужити въ сторони ц. к. власти політичної при виборахъ до Рады державної въ Золочевѣ.

Справа руского письма негованого ц. к. урядами въ Галичинѣ — се справа, про котру у насъ бѣль часу конституційной свободы въ 1867 р., а особливо арт. IX. въ 21 груднѣ 1867 р. В. в. д. ч. 142 богато спориться. Помимо тога, що вже Трибуналъ державного въ цѣлі усунунена єго спору орѣхъ дні 25 цвѣтня 1882, ч. 54, що власти на рускі письма мають не лише рускимъ языкомъ, але и рускимъ письмомъ отповѣдати, — орѣчень се для галицькихъ властей єсть мертвю буквою: они, якъ передъ орѣченьемъ Трибуналу державного, такъ и по нѣмъ уживають польського письма до руского языка, хотій въ Галичинѣ и передъ 1867 р. и по тѣмъ роцѣ до сего дня у всѣхъ письмахъ, въ школахъ, въ часопис

ц. к. власти политичной при выборах въ Золочевѣ.

Справа тая добре известна нашимъ читателямъ. Выборецъ ч. Илько Захарчукъ виѣтъ жалобу до трибуналу державного въ сиравѣ вирилистой, неуравненыхъ до голосования въ Трибуналъ по переведению розправы дня 26 л. жовтня 1885 р. орѣкъ, що 43 выборцѣ-вирилисты, котрѣ дали свои голосы на гр. Т. Стадницкого, голосували неправно, въ чого выходитъ, що бѣльшѣсть мавъ и повиненъ бути послемъ сов. Рожанковскій. Противъ урядниковъ ц. к. староста въ Золочевѣ внесли були рускіи выборцѣ пять жалобъ о надѣжности власти (якъ то ского часу признавъ въ досиси до „Дѣла“ ваступникъ ц. к. прокураторіи держ. въ Золочевѣ п. Левицкій). Розпочалися въ золочевскому судѣ передвступнія доходженія, опосля перенесено цѣлу справу до львовскому суду краевого и тутъ рѣшено застновити слѣдство. Сов. Рожанковскій виѣтъ до золочевскому суду мѣко-делегованого жалобу о образу чести противъ п. Словицкого, комисари ц. к. староста. День розправы бувъ вже виѣнчаний, ажъ въ самъ той день спрашу перенесено до Львова. При розправѣ заступникъ сов. Рожанковскаго пытавъ судія п. Емисбергера, въ якои се сталося причини, а не доставши поясненія, застергъся противъ того перенесенія. Мимо тога д-ръ Добринській зголосивъ на переведеніе розправы у Львовѣ. Вѣрный протоколь той розправы мы подали ского часу въ „Дѣло“. Першій судія увѣливъ п. Словицкого а опосля и трибуналъ апеляційній ц. цѣлодобинній майже нарадѣ потвердивъ виѣрокъ першого судія. Справа Золочевскій выборцѣ була піднесена наконецъ и въ Соймѣ (гл. Б-сѣду пос. Антоневича въ попередній числѣ „Дѣла“). На виѣды пос. Антоневича отповѣть намѣтникъ п. Залескій (опосля стенографічныхъ записокъ) такъ:

Агитація въ одніи и другои стороны була тамъ ведена вельми усильно. Що до мене, я на такій агитації вырозумѣлый. Тогда политичніи спаси розбудженій до найвишшого степеня, сторонництва уживають средствъ дозволеныхъ а часами и менше дозволеныхъ. Очевидно, що коли по такихъ надзвичайныхъ виїсиленіяхъ прїде програна, осгають жал. Я и на тіи жалѣ вырозумѣлый. Однакъ того жалю не треба посувати до того степеня, аби якъ кидати такими выразами, якъ то учинивъ пос. бесѣдникъ, говорячи о „мальверзаціяхъ властей правительственныехъ“. Бесѣдникъ бувъ за то упомненій Вореос. предѣдателемъ и я тымъ епонѣ вдоволяюся. Прочі подобности, наведеній бесѣдникомъ, будуть трактованій въ Радѣ державной. И о тихъ подобностяхъ и не вагаюсь сказати кѣлька слівъ. Пос. посоль цитувавъ угуды въ прогокольныхъ візіанахъ свѣдківъ въ процесії сов. Рожанковскаго противъ комисара Словицкого о оскорбѣ чести. Однакожъ той процесъ закончився тымъ, що судъ не признає сути чину. Другій выборецъ Илько Захарчукъ — здесь, знаменитий юристъ, — обжалувавъ Старосто до Суду о надѣжності урядової власти. Рѣчъ була трактована широко и основно, якъ се бувъ обоважокъ Суду, а сківичоси на тѣмъ, що за-дай недостачи сути чину навѣть не виѣченіо вступного слѣдства. Такъ виглядають тіи мальверзації урядниковъ политичніхъ під часъ виѣбору въ Золочевѣ.

Виѣдель „Народної Рады“ — менше вырозумѣлый на золочевскій агитації, тымъ бѣльшѣ, що комисари п. Словицкого не можна зачислити до „сторонництвъ“, котрѣ часомъ при розбудженій до найвишшого степеня спаси розбудженій уживають средствъ „менше дозволеныхъ“, и бачуши, що львовскіи суды комисара п. Словицкого узнали невиновнимъ, а п. намѣтникъ въ своїй промовѣ пояснивши именно на той судовий виѣрокъ, — Виѣдель „Народної Рады“ бѣльса сь представленьемъ и жалобою до ц. к. министерства. „Не першій то разъ — пише „Народна Рада“ — приходиться народови рускому жалуватись на нарушенье политичніхъ его правъ, запорученыхъ законами конституційними, а именно право свободного выбору народныхъ ваступниківъ до репрезентаций краевыхъ такъ и державныхъ. А ось новій фактъ, самъ въ собѣ дуже важний, сь котримъ политичне товариство „Народна Рада“, що має стояти на стражі правъ ского народу, мусить тяжко чиститися.“ (Тутъ слѣдуетъ характеристика тогого факту, выбору въ Золочевѣ, котрого мы въ у-

ваги на цензуру подати не можемо.) „Справа буросъ; тіи всѣ повандрували до коша соймового. Семь за ѿщадностю, але въ границяхъ; а ѿтъ таї матерії при спеціальній дебатѣ буде ясно трактована, для того не виджу потреби довго въ то вдаватися, хотій не можу того затаїти, що не толькож Краковъ яко перша локація і Львовъ яко друга локація, але и такій інституції суть пещеними дѣльми, котрї взяли собї за обоважокъ и задачу мѣшатися въ домові нашей справи. Я заявивъ уже, що мы мусимо зближитися; того вимагає наша спільна доля и наша край, але не мѣшайте намъ.“

Звичайно, коли читаемо ваші газеты, гадаємо собї: и бути и плачутъ. Наша засада ясна: мы люди, любимо свое, а шануємо васъ, але и бѣль васъ того жадаємо. Мы хочемо зближитися до васъ щиро, але одно условие мусить бути дозвинене: не мѣшайтесь въ нашій домовій справи, такъ якъ мы въ вашій не мѣшаємося. А власне тій інституції суть дуже фаворитованій, котрї нами интересуються — и дуже очікуються, — маю тутъ на гаїцѣ интернатъ, що то воєю противъ шизмы, котрої нема. Есть тамъ ще одно общество, котре займається видаваньемъ книжокъ поспулярныхъ, а якъ тутъ передъ двома лѣтами заявлено, то общество завязалося, що противъ шизмы воювати. Але де таї шизма, не знати, бо еи не ма; XIX. столѣтъ не есть єй такъ приклонне; нинѣ идея народности есть сильнѣйша, а відея релігії есть вже на другомъ пляї. Кажуть, для чого болотомъ не обкідаємо всѣхъ, котрї суть православній, чи по вашому шизматики? Ясна причина. Пытаюся васъ, для чого вы протестантбѣтъ не обкідаєте болотомъ, хоть протестантізмъ есть ересю? Для того, бо протестанти суть такоже Поляки. Магомеданізмъ есть для Поляка пріязнійша, якъ шизма, бо магомедане суть и Поляки. Для того и для насъ православіе не есть страшне и ненавистне, бо наші брати суть православніми и наші предки ними були; але зъ того не слѣдус, що мы намагали до змѣни нашого обряду и нинѣ нѣкто о тѣмъ не говорить и не мыслить.

Коли я своюю промовою хочу оденъ крокъ напередъ поступивъ, то буде задоволене для мене, що я не дармо говоривъ.

Свѣдомостю фальшивій зобставленія, а то ставить провину въ §. 89. зак. к. въ 1873 р. Кароль Хувесъ робить на сали враженія, чоловѣка, якъ то кажуть, битого на вѣтві бруса, рукою погоняючись на вѣтві боки, гладить обстрижену, лице чисто виголене. Очи маленькіи, характеризують сего чоловѣка. Хувесъ єсть жіль, має лѣтъ 40, жонатий, батько 2 дѣтей, давнійше бувъ агентомъ „Общ. рол.-кред. Заведенія“. Ось есть обжалованій о споровій квито 775 зп.

Третій обжалованій Адольфъ Киндлеръ не ставився. Онъ есть родомъ зъ Станиславова, лѣтъ 38, жіль, жонатий, батько 7 дѣтей, прощає теперъ въ Радовицахъ; обжалованій о споровій квито 956 зп. 56 кр.

Михалко и Хувесъ сидять вже 16 місяцівъ въ вязницѣ слѣдчої, а Киндлеръ въ наст. додкъ своєї хороби (астмы) проживавъ дома підъ надзоромъ поліційнимъ, а оттакъ на вѣтві столѣтъ за кашлю 5.000 зп. Дареніе „Общ. рол.-кред. Заведенія“ не прилучалось и нинѣ обжаловано лише за такій малі суми, що якъ загально звѣстно, банкъ той потерпѣтъ ведку отрату.

Коли отже вчера прїшло до розправи Киндлеръ, якъ оказано, не станувъ, а его защищникъ, д-ръ Яцковскій предложивъ свѣдомостъ карсke, що Киндлеръ не може станути зъ пра-чини недуги и виѣТЬ, що розправа отбувалася въ неприсутності Киндлера а еVENTUALLY була отложена. Прок. Жиїнковскій захажавъ, що трибуналъ завбазавъ судъ въ Радовицахъ телеграфомъ, що той же урядовъ переконавъ о становищії Киндлера. Наразъявляє въ сали урядника и подає предѣдателеви трабуналу телеграму. Предѣдателеви читає: „Киндлеръ въсмѣ здоровъ, бѣль лишь удає; комисії повинні сконстатувати становище здорова“. Телеграма виїкликала въ сали велику сенсацію.

Теперь розпочалося читанье мотивій зу обжалованії: 1. Директоръ Кароль Михалко були одинокимъ директоромъ фінансовимъ и самъ стойнимъ управителемъ отдѣлу векселевого про- „Общ. рол.-кред. Заведенію“. Слѣдово виїкли, що въ тѣмъ отдѣблѣ була непорядка, котре узну Михалка предстають въ найвишшому ступенії неправильно и несолидно. На підставії виїказаного въ книгахъ Заведенія рахунку Михалка, на підставії збізин знатоковъ, котрї розглядували книги и паконецъ на підставії збізин самого Михалка, піднявъ той же въ тѣмъ Заведеню въ протягу 1883 р. 64 штуки векселів въ загальну суму 62.161 зп. 81 кр. зъ портфелемъ Заведенія, що ихъ рееконтовувати. Записи въ рубрїцѣ „Мас“ згаданого рахунку а ресекові суми въ готобцѣ, виїносять разомъ 46.889 зп. 69 кр. Виїдачу зъ оного дефразацію 15.000 зп. старається Михалко въ той способъ опразднати, що при рееконтованію тихъ векселів мусіть бути, що давали ему на нихъ гроші, плати високі проценти бо 18%; дальше, що чотири векселівъ рееконтовувати въ приватній банку львівському помершого Іонідора Іона, за ти векселѣ дostaєть бѣль даава-лиши въ часті готобку а за решту даває Конь виїш векселѣ. Ти послѣдній векселѣ показа-лиши познїше, якъ каже Михалко, „недобрии“ и для того звернувъ бѣль часті зъ нихъ Конин назадъ, а за ти іншій а именно два черезъ Іона Козьбродського акцентованій векселѣ на 1.500 зп., одинъ векселѣ акцентованій черезъ Ром. Іона на 1.200 зп. и два векселѣ акцентованій Заведенія на суму перевишаючу 1.000 зп., були змущеній ужити для себе, а именно векселѣ Козьбродського еконотувати въ моравському бенеконтровель въ Бератѣ, вексель Кл. у Львовѣ за векселѣ З —ого одержавъ въ дорозъ угод 1.000 зп. и ти гроші задержавъ для себе. Дінамімъ єсть то, що Михалко рееконтовувавъ векселѣ Заведенія въ той способъ, що за векселѣ виїзи зъ портфелю, одержавъ бѣль Коня замбіт готобу ще горші векселѣ, а зъ слѣдствомъ і збізин Михалка не виїказується нѣчо такого, що могло бы розуміти здати до того право, що бѣль векселівъ походачі зъ розніхъ інтересівъ Заведенія, задержавъ въ приватній собѣ узмискай въ той способъ суми. Векселѣ акцентованій гр. К —иши а еонтованій оттакъ въ банку моравському, були виїзди засомотрій жеромъ Заведенія, не можна однакожъ зъ оного вносити, що Дирекція Заведенія на таке постуцованіе згодилася, а не зовсімъ іш, що згодилася на задержаніе чрезъ Михалка выплаченій за ти векселѣ готовії Поля збізин директора д-ра Іва. Добринського поглишувано звичайно векселѣ пред-кладації Михалкомъ членамъ Дирекції и до підпису підписуванії членами Дирекції, безъ близшого розглядії стани рѣчи, въ довѣрію до особи Михалка, котрїй дуже лігко въ кождій случаю зможе збізини жиро Заведенія ізъ поглядомъ підініть другого директора. Виро-въ однімъ случаю директоръ Заведенія о. Іван Мерунович звакаети правдиво въ підпису на однімъ векселѣ підъ жиромъ підпису Михалка. На векселяхъ акцентованії черезъ гр. К-ого бувъ уміщений ако виїз-тель Петро Підгорецкій, урядникъ Заведенія приватний учитель въ дому Михалка. По-

Процесъ Михалка и товаришевъ.

Передъ звичайнимъ трибуналомъ судейскимъ розпочавася дні 24 с. м. процесъ Кароля Михалка, бувшого директора „Общ. рол.-кред. Заведенія для Галиції и Буковини во Львовѣ“ и его товаришевъ: Кароля Хувеса и Адольфа Киндлера. Всі три обжалованії ділали на некористь наведеного банку и привнесли ему значній страти. Въ процесѣ однакожъ обжалованій она лиши о малі взглядно суми, а то для того, бо Дирекція оного банку не зробила нѣкого донесенія а слѣдство противъ обжалованыхъ виїчено лиши на подставії доносенія якогось п. Теофіла Короля, бувшого урядника при „Общ. рол.-кред. Заведенію“. Трибуналъ складається зъ судївъ: Голінського, яко предѣдателя, и Дуневича, Нѣтарокого, и Нікаша, яко воятій; прокураторю застуває п. Жиїнковскій. Обжалованыхъ бороняють: Михалка адв. д-ръ Горецкій; Хувеса адв. д-ръ Люка, въ Киндлера адв. д-ръ Яцковскій, котрого однакожъ застуває захищникъ въ сиравахъ карнихъ д-ръ Горовиць. На сали єсть богато публікі, майже виключно жільовські; вже зъ фізіономії многихъ лицъ можна позната, що суть то люде, котрї ходили подобними дорогами и отбули такожъ таку саму практику. На галерії поза-дали дами, такожъ майже виключно жільовські. Середъ публік на сали бувъ такожъ и згаданий позиції Теофіл Король.

До розправи стапули лише Михалко и Хувесъ, бо Киндлеръ, котрїй проживавъ теперъ въ Радовицахъ на Буковинѣ, предложивъ свѣдомостъ карсke, що Киндлеръ не може станути зъ пра-чини недуги и виѣТЬ, що розправа отбувалася въ неприсутності Киндлера а еVENTUALLY була отложена. Прок. Жиїнковскій захажавъ, що трибуналъ завбазавъ судъ въ Радовицахъ телеграфомъ, що той же урядовъ переконавъ о становищії Киндлера. Наразъявляє въ сали урядника и подає предѣдателеви трабуналу телеграму. Предѣдателеви читає: „Киндлеръ въсмѣ здоровъ, бѣль лишь удає; комисії повинні сконстатувати становище здорова“. Телеграма виїкликала въ сали велику сенсацію.

Теперь розпочалося читанье мотивій зу обжалованії: 1. Директоръ Кароль Михалко були одинокимъ директоромъ фінансовимъ и самъ стойнимъ управителемъ отдѣлу векселевого про- „Общ. рол.-кред. Заведенію“. Слѣдово виїкли, що въ тѣмъ отдѣблѣ була непорядка, котре узну Михалка предстають въ найвишшому ступенії неправильно и несолидно. На підставії виїказаного въ книгахъ Заведенія рахунку Михалка, на підставії збізин знатоковъ, котрї розглядували книги и паконецъ на підставії збізин самого Михалка, піднявъ той же въ тѣмъ Заведеню въ протягу 1883 р. 64 штуки векселів въ загальну суму 62.161 зп. 81 кр. зъ портфелемъ Заведенія, що ихъ рееконтовувати. Записи въ рубрїцѣ „Мас“ згаданого рахунку а ресекові суми въ готобцѣ, виїносять разомъ 46.889 зп. 69 кр. Виїдачу зъ оного дефразацію 15.000 зп. старається Михалко въ той способъ опразднати, що давали ему на нихъ гроші, плати високій проценти бо 18%; дальше, що чотири векселівъ рееконтовувати въ приватній банку львівському помершого Іонідора Іона, за ти векселѣ дostaєть бѣль даава-лиши въ часті готобку а за решту даває Конь виїш векселѣ. Ти послѣдній векселѣ показа-лиши познїше, якъ каже Михалко, „недобрии“ и для того звернувъ бѣль часті зъ нихъ Конин назадъ, а за ти іншій а именно два черезъ Іона Козьбродського акцентованій векселѣ на 1.500 зп., одинъ векселѣ акцентованій черезъ Ром. Іона на 1.200 зп. и два векселѣ акцентованій Заведенія на суму перевишаючу 1.000 зп., були змущеній ужити для себе, а именно векселѣ Козьбродського еконотувати въ моравському бенеконтровель въ Бератѣ, вексель Кл. у Львовѣ за векселѣ З —ого одержавъ въ дорозъ угод 1.000 зп. и ти гроші задержавъ для себе. Дінамімъ єсть то, що Михалко рееконтовувавъ векселѣ Заведенія въ той способъ, що за векселѣ виїзи зъ портфелю, одержавъ бѣль Коня замбіт готобу ще горші векселѣ, а зъ слѣдствомъ і збізин

чинъ сего доручувано Подгорецькому наказы заплаты, а той перечиавъ правдивость своего обличию на тыхъ вексоляхъ. Що до оправдування Михалка, що би за реесконтований вексель мусивъ платити дуже високій процентъ, бо ажъ до 18%, то се просто неможливе, бо Заведеніє сконтовало вексель по 7% отже въ дорозѣ реесконту не мгъ платити такихъ високихъ проценговъ. Ся обставина впрочемъ рбнодушна, бо Михалко каже, що коли заплативъ високій процентъ, то Заведеню числивъ лиши 7%, а надважку плативъ зъ власної кишени. Зваживши, що всѣ неправильности и манипуляції Михалка съ Кономъ нѣгде въ книгахъ не записаній, муситоя конче прйтти до заключення, що при великій часті згаданихъ векселей забраныхъ зъ портфелю Заведенія Михалко не мавъ на оцѣнтересу Заведенія, але хотѣвъ за кожду цїну узыскати грошъ погрѣбній для себе. Михалко самъ признавъ, що великій бракъ грошей спонукавъ его до ужитку для себе одержанихъ отъ Кона векселей. Побоя зознань Филия Миша вложавъ Михалко 80.000 зр. въ будову фабрики церезини на Клещаровѣ и при случайності оказавъ до Миша: „Грошъ не грають у мене нѣакої ролї“. Михалко ангажувався осо-бисто въ ризиковній предпріемства, вимагаючий значныхъ грошей, бравъ участь въ копальніи вогни земного въ Бориславѣ и въ предпріемствѣ фосфоритовъ съ Адольфомъ Ляксомъ. Побоя зознань Северина Держка, Михалко живъ на дуже велику стопу. Зъ другої сторони Михалко не воказавъ отповѣдный до того станъ свого майна, отже оправдане обжалованье Михалка о злочинствѣ споневѣрення суми надъ 300 зр. Зъ зознань овѣдківъ о. Аят. Делькевича, Сев. Держка и другихъ, ба и самого Михалка виходять, що въ касѣ Заведенія при замкненю касы показувалися часті браки (манка), ко-трыхъ причини не можна було выкрыти. Въ 1881 р. сконстатовано значній браки ка-совій. Зъ припоручення Михалка, одинокого управителя отдельу рахункового, вписано въ книги манка касовій, появляючійся отъ 9 цвѣтня 1881 р. сразу яко выдатка на рахунокъ будьто бы ескон-тованыхъ векселей, а на пособідокъ записано ихъ въ рубрику „контактовъ“ яко довгъ касіера Юл. Янинського. Одесля же, коли вже сконстатовано, що отъ касіера Янинського не можна жадати покриття оєї суми, и коли не воказався анъ одинъ случаі вказуючій на то, що браки тѣ були споводованій похибкою въ рахунковости або манипуляції, открыто на припорученіе Михалка для манковъ и надважокъ касы окреме конто корренте. Дальше впи-лавъ Михалко, котрый укладавъ балансъ за 1882 р. самъ одинъ безъ всякого чужого вмѣшування, дефіцитъ касовий 4.510 зр. 49 кр., який показавъ по бггрученю надважокъ касовихъ, въ би-янсь зъ того-жъ року и воказавъ тую суму яко позицію активовъ, записуючи єї въ позицію довжниковъ, находячу ся межі активами. Цілый ходъ той, доказаний знатоками, признає обжалований. Билисование таке мѣстить въ собѣ фальшиве представленіе рѣчи, доконане въ такій способъ вѣдомо Михалкомъ.

(Дальше буде.)

одинока задача товариства: давати представ-ння и чи оно мусить ихъ давати, хотя не м-способныхъ аматоровъ або и въ загалѣ нѣ-кихъ аматоровъ? Чи авторъ дописи не зна-що и тордкъ старанося хочь-бы до одної шта-ки зборати аматоровъ, а не можна було? А чімъ то переважно заходомъ бувъ тордкъ при створеню філії складу „Народної Торг-влѣ“ устріовный музикально-декламаторський вечерь при участі хору Денисівського? А ста-туть маючого заняватися товариства „Наро-дний Домъ“ въ Коломыї чімъ старань-емъ бувъ друкованій, ико проектъ, и розсылань черезъ газету „Русска Рада“? Чімъ стар-нъємъ бувъ той статутъ тричи предкладаны намѣстництву до приняття его до вѣдомості чімъ заходомъ зладженій бувъ рекурсъ про-тивъ оречення намѣстництва и посланій міністерства? Котре то товариство займає введеніемъ дневника добровольнихъ складокъ на „Нар. Домъ“; котре занялося закупномъ грунту підъ „Нар. Домъ“ и на всѣ товари-ства заинтабулювало его? Чи не літер.-драматичне товариство? О тмъ знатъ авторъ беззечні, хотя до того товариства не належить и належати вѣдай не хоче. Но була ще інша дѣ-тельність товариства. Такъ тордкъ якъ и да-нѣйше займаючися члены выдѣлу его рецен-зіями плодить літературныхъ, переважно драматичныхъ, однакожъ не могло рѣшитися, ко-трый небудь въ нихъ друкомъ оголосити. Може выдѣль въ тмъ взглядѣ за скрупулітныи но про то нема ще причини публично голо-сити, що за товариство нема слыху.

Позаякъ авторъ дописи за філію тов. Качковського згаданъ лишь мимоходомъ, що она та-къ само господарить, то и ему отповѣ-дається мимоходомъ, що господарить, якъ може і справы філії залагоджуются въ своїмъ ча-сѣ побеля вимогъ членовъ и центр. Видѣлу.

Наконець неправда, що товариства заку-пили грунтъ підъ „Народний Домъ“ за 2.400 зр. та що закупили его лише въ складокъ до-личныхъ Русинівъ. Кожде товариство причи-нилося і своїми грошима до закупна грунту і мѣщевї Русини, якъ інтелигенція, такъ мѣщане складалися на „Нар. Домъ“. Коли ав-торъ хотѣвъ правду написати, найбѣ бувъ потру-дився до того, що провадить книгу приходовъ і розходовъ на „Нар. Домъ“, а той бувъ-бы ему сказавъ, що самъ грунтъ коштує 2.560 зр. а выдатки купна, продажи, ингабуляції, пере-носовъ, процентъ заплаченій бгъ позиччныхъ грошей, і выдатки на друкованье и перепису-ванье статутовъ товариства „Нар. Домъ“, та подавання ихъ до намѣстництва и рекурсу до міністерства, дневникъ складокъ съ оistemпле-ваньемъ, реєстрація паркану съ іншими вы-датками становлять якихъ 402 зр. Щобъ грунтъ лежавъ безъ всякого ужитку, тога сказати не можна, хиба що авторъ не уважає тога за ужитокъ, що береся за огородъ за лѣ-то 30 зр.

Згадавъ авторъ и за довгъ затягненій на закупно грунту підъ „Народний Домъ“ въ фондѣ бурсовомъ, но понеже авторъ написавъ

ДОПИСИ.

Зъ Коломыѣ

(Отповѣдь на дописъ зъ Коломыи въ 8 ч.
„Дѣла“.) (Конецъ.)

Пріѣшла черга на філію „Просвѣты“. Альторъ дарѣкае еи выдѣлови, що за два роки ледви разъ вѣйшовсѧ и то ажъ за колька разовы мъ звывомъ центр. Выдѣлу, щобы скликати загальний зборъ и выбрать новыи выдѣль. И се має бути правою! Може выходить такъ изъ книжки секретаря філіи, а може въ актѣвѣ філіи, межи которыми находились-бы тіи колька разовы звывы центр. Выдѣлу? Де-жь тамъ! А що торбкъ центр. Выдѣль упоми навеся о справованье въ загальнихъ зборовъ торбкъ отбутихъ, то чей-же не выдѣль, а секретарь завинивъ, — вѣдай таки самъ допи

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Мотивы до внесения о загальному ополченю.)
дотва, якихъ доставляе поступъ нашего часу
надженю, ружови, удержаню и дѣяльності
войнои силы, надали снотемъ загальнои службы
войнои великои силы в значенія, що найлѣпше
изалося въ послѣднихъ великихъ вѣнахъ в
еконадо всѣхъ о потребѣ переведенніи сей си-
лы по всѣхъ державахъ европейскихъ. Де-
нь то вже въ природѣ системы загальної
кѣи военної, що покликанье до неї всѣхъ
нихъ до ношеннія зброй обывателѣвъ ажъ до
ниць можливости о столько лиши має вартостъ,
только она дається зъужиткувати въ час-
ти, и що только та держава може подняти
съ выглядомъ на удачу, котра може свою
воину такъ розвинути, якъ єи противникъ,
случай потребы ажъ до крайности, и отпо-
ко до сего урядитъ у себе такъ организацію
ка, що буде могла виступити въ пору и съ
ю силою. Сямъ пояснююсѧ тенденція дер-
жавъ розвинути свои силы военне, о сколько

За литературно-драматичне товариство пише авторъ коротко але досадно: якъ дало представление посльдне въ 1882 р., та и слыху про него не ма. Но спытаю автора, чи то

таваными отповѣдно въ часъ мира. Задачою ихъ сесть причинити до того, чтобы стала армія могла въ познѣй силѣ выступити до борбы, дальше, чтобы тако загальное ополченье обняло службу техничну администрацію, санитарну и т. д. мѣщеву службу безпеченьства, стережене и оборону областей щограничныхъ або такожь развивати акцію на крылахъ и позаду непріятеля и въ той способъ ослаблювати и загрожувати непріятеля,

— Вѣсть подана польскими газетами о мнемомъ
существованію львовскаго адвоката д-ра Яцков-
ского показуеся не правдивою. Д-ръ Яцковскій,
который веде дуже численній справы, мѣжъ тѣми
и богато справъ русскихъ селянъ, мае много
скрытыхъ вороговъ и они то разпустили по-
вышую вѣсть непраздиву. Простуемо тую вѣсть
для заспокоенія тыхъ Русиновъ, которыхъ интересы
заступае д-ръ Яцковскій.

— Маршалкомъ рады повѣтвомъ въ Жовквѣ зѣтвѣрдавъ цѣсарь Мечислава Миашка, а вице-маршалкомъ Е Розадовскаго.

— Самоубийство. Передъчера отобразъ себѣ жи-
телье черезъ повышенье въ **жовковской** касарни
Палажій, уланъ зъ 8. полку.

бы черезъ цѣлый часъ довшой вѣйны удержати нормальный станъ арміи и краевои обороны а на- вѣть черезъ занесеніе войскового погранича змен- шила ще свои военныи силы. Середъ такихъ об- ставинъ показуєсь конечна потреба загального ополченя. Природа задачъ загального ополченя якъ и интересъ каждой команды кажутъ пред- виджувати, що уживанье сей институції може лишь рѣдко коли статися всестороннимъ и що за каждый разъ буде оно обмежене що до про- отору, часу и розмѣру.

(Зъ рады державкои). На вторковомъ засѣданію рады державной предложила Менгеръ и товариши проектъ закона о польгахъ стемплевыхъ и проконверзія довговъ гипотечныхъ. Закимъ пряотуплено до подрядку дненого забравъ головъ пре-

— Похороны бл. п. Якова Шведзицкого дали нацистизму „Слову“ случай вкусити „украинофиловъ“, котрый, по его словамъ, „блестали своимъ демонстративнымъ отсутствиемъ и лишь нѣсколько человѣкъ ихъ съ проф. Романчукомъ во главѣ, съ любопытствомъ бабъ рассматривали надписи на лентахъ вѣнковъ“. Цѣла се сказанье — ложь, приправлена ще ъдкою злобою вымѣренной противъ п. Романчука. Въ похоронахъ пок. Я. Шведзицкого взяли участъ всѣ Руспы безъ розницѣ не для чіихъ красныхъ очей, а для той почести, яку мали для шокойного.

— О. Лука Бобровичъ помѣстивъ въ „Dzien. Pol.“ поясненіе, якъ то осталось, что онъ отправивъ службу Б. за кн. Огтона Бисмарка. Прішла до него якась панѣ и по польски просила о отправу службы Б. „за Оттона“. На службѣ явилась тая панѣ съ п. Мончаловскимъ, отвѣч. редакторомъ „Слова“. Се его заставило, але нѣчого не до-

Н О В И Н К И

— На II. засѣданю центр. Выдѣлу тов. „Просвѣтъ” зъ дня 19 л. лютого о. р. ухвалено: 1) 25-лѣтнія роковини смерти Тараса Шевченка обходить днѣ 25 лат. марта въ великой сали „Народного Дому” съ богатѣйшою програмою, якъ звычайнѣ. 2) Удѣлено запомогу выдавцимъ квартетовъ рускихъ въ квотѣ 20 зр. 3) Вызначено книжки, коѣ трѣ маются читальнямъ даромъ высылати. 4) Ухвалено выслати читальни въ Зборовѣ даромъ выданя Просвѣтнї. 5) Принято въ члены: п. Антона Хойнацкого, управлятеля книгарнѣ Института Ставронигійскаго у Львовѣ, и читальню въ Зборовѣ. Кромъ того порѣшено богато иныхъ справъ администраційныхъ.

— Преосв. еп. Юліянъ Пелешъ огъхавъ передвчера поспѣшнымъ поѣздомъ до Станиславова.

— Радными мѣста Львова выбраны такожъ п. А. Вахнянинъ и г. І. Величко. Въ 13 ч. „Дѣла“ донесли мы, что выборъ ихъ ще не бувъ напевнѣзвѣстный. По уkońченомъ скрутнію показалось, що памъ прибуло ще двохъ радныхъ, буде отже въ теперѣшнїй радѣ мѣста Львова заєднati 8 Русиновъ, а именао: Д-ръ Ол. Огоновскій Мих. Дыметъ, Ан. Вахнянинъ, о. В. Ильницкій

— Непошанованье рускихъ святы практикуєся въ Сѣнявѣ, де ц. к. начальникъ п. Ильницкій, вѣбъ Русинъ, выдає терминъ Русинамъ въ рускій овалъ. Въ его олѣды вогунае и ц. к. потарь, но, якъ зачувасмо, онъ лишає вже Сѣняву и переселяєсь въ Бережаны, де вѣдай самъ Русины навчатъ его больше шанувати наші свята. Пану же начальникови радимо зъ нашей стороны купити себѣ рускій календарь, а о проче удамося до вышыхъ властей, щобъ зволили зарадити тому дніку. — Х. У.

— Въ Долинѣ отбудеся днія 16 (28 л.) лютога
вѣчанье п. Тита Заячковскаго, судіи повѣтгово-
го зъ Будзинова съ панною Антониной Витви-
цкою, учителькою въ Долинѣ.

— Якъ обходжено свято Богоявленія въ Пльевлье въ Боснѣ. Якъ звѣотно, въ Боснѣ стоять ажъ колько нашихъ рускихъ полковъ. Мѣжъ нашими перебуває въ Пльевлье 55 (бережаньскій) полкъ, де капелляномъ есть о. І. Стрыйскій. На свято Богоявленія постановила коменда 55 полку зарядити надъ водою красный преотолъ, де бы могло отправитись торжественное богослужение и посвященіе воды. Подчасъ богослуженія и водоосвятія были слѣдующій войсковой парады. Однъ баталіонъ, вложенный зъ рускихъ жовнѣрѣвъ съ войсковою музыкой выступавъ підъ проводомъ капитана иконы. На сальвы баталіону отгновѣдали выстрѣлы зъ пушокъ, которыхъ было вѣхъ разомъ подчасацьлого торжества 23. Початокъ літургіи ознаймивъ выстрѣлъ зъ пушки, а потомъ музика ото

— Пересторога Громадѣ Забойки, тернопольскаго повѣта, прошли облигациіа сполученого державного довгу, зъ которыхъ ч. 10.149 предоставляетъ сумму 2 050 зр., ч. 2149 вартостъ 600 зр. Громада Забойка перестерѣгає цередъ купованіемъ тыхъ облагаций.

Выдачюа гов. „акросята“ щару подику за пра-
сланье даромъ около 60 книжочекъ для топ же
читальнѣ. — В. Котовичъ голова; Еронимъ Сте-
фаньскій заступникъ.

— Для бѣдныхъ учениковъ русской гимназіи прополали П. Т. Добродѣль: о. Ник. Голіцінъ, сотрудникъ зъ Княжевора, 3 зр.; о. Мих. Фортуна, скольской деканъ 5 зр.; о. Ник. Пачковскій, приходъ Жуличахъ 2 зр.; о. Ив. Гараевічъ въ Кризомъ отъ себе и отъ прихожаи изъ складокъ въ церкви 3 зр. 70 кр. о. Шаковскій зъ Нишборка 2 зр. о. Конадьскій зъ Спасова отъ прихожаи 5 зр.; о. Тороньскій вице-ректоръ русской духовной семинарии 2 зр.; п. Харакъ, ц. к. адъюнктъ въ Золочевѣ 1 зр. — За тія дары

окладає Дирекція руокон гімназії сердечну цо-
дяку въ імени руокон молодежи. В. И.
— Дрѣбній вѣсти. Є. В. цѣсарь дарувавъ грома-
дѣ Яблоновъ, ізв. коломийскаго, на обнову цер-
кви 100 зл.

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ

ПОСЛЕДНИЕ ВОСТИ.

† Юліанъ Макаревичъ, сынъ пароха о. Макаре-
вича въ Сваричевѣ, уkońченый правникъ, упоко-
илъ въ Сваричевѣ дня 21 л. лютого по довшой
недуэй на груди болѣзнь. Вѣчна ему память!

† Елена Леонтьевна, жена о. Леонговича въ Кропивнику, епархія перемиської упокоїлася въ 22 роць життя. Въчна ти пам'ять!

НАУКА, ШИТКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Малоруско-немецкого Словаря Евг. Жолеховского выходит в друку дальшій, 21-їй выпуск (арк. 56 а—58 а стор. 881—920). Скупити—Стбичка и коштує 50 кр. а. в. (Цѣла до теперї выдана часть Словаря коштує 11 ар. 50 кр. а. в.) Вп. Предплатниківъ сего Словаря просятся о скорѣ выробуваннѣ залеглої (кѣлько хто має ще доплатити, будо подано на адресахъ при розсыпцѣ попереднаго выпуску) и о надсыланнѣ дальшої предплаты. — Станиславовъ днія 22 л. лютого 1886. — С. Недѣльскій.

— Зеркала ч. 3. мѣстить въ собѣ слѣдуючій статті: „Найвишіе славянофільство“, востушеніе стихіи, „Интервю о. Калинки съ дромъ Выческою“, фейлетон. Вѣсты политичнѣ. Поясненіе. Шкаралупникъ. Илюстрація, Елегія одного галицкаго редактора. Гриць и Проць. Коломыйки. Заявленіе и-ръ 1. и Заявленіе и-ръ 2. Дробни вѣсты и чабарашки.

ГОСПОДАРСТВО, ТОРГОВЛЯ И ПРОМЫСЛЪ.

— Торгъ золами у Вѣдни. На торзѣ 22 л. лютого будо 1.004 золомъ зъ Галичини, 703 угорскихъ и 1362 нѣмецкихъ. За галицкій плаченіо по 47 до 53 за 100 кил. мертвого ваги. (На 100 к. живої ваги вде 55—65 кгр. ваги мертвоги).

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1563 122—?

Спеціальности и универсальний средства, французскій и іншій, якъ черезъ ю та къ черезъ іншій фирмѣ оповѣщувані.

Найдешевше руске літературне видавництво „Руско-украинська Бібліотека Евгія Олесницкого“ виходить у Львовѣ почесши вднѣ 1-го грудня р. 1884

Доси вишило 10 випусківъ, обнім ючихъ слѣдуючій літературній матеріалъ:

1. Запорожцій, оповѣданіе Івана Нечуя-Левицкого 10 кр.
2. Сонні нарии полодого пытомця, оповѣданіе В. Баріньского 10 кр.
- 3—4. Оповѣданія Олексія Стороженка (Серія перша) первѣстю 20 кр., по випущенню економікованихъ чистей 10 кр.
5. Prima Vega, поезія Юлія Шнайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданія Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горовенко, повѣсті Красюченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Іва. Нечуя Левицкого, цѣна 10 кр.
12. Галицкій образаки, Іва Франка, серія I, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.

Предплачувати можна на більше число випусківъ наразі, пересылаючи вѣтвьну квиту (1 або 2 ар.) на руки видали (т.к. Словакіого ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокій випуск, додаючи за поодинокій випускъ 2 кр., а за подвійний 5 кр. за оплату пошти.

Отъ Руского товариства Педагогичнаго

можна набути слѣдуючій виданія:

Хемія, Роско, 40 кр
Гостинець для чесніхъ дѣтей 8 кр.
Малі звѣрінці, 8 кр.
Забави дѣтей, 8 кр.
Менажерія, 8 кр.
Визанія желаній, 10 кр. 1535 3—?

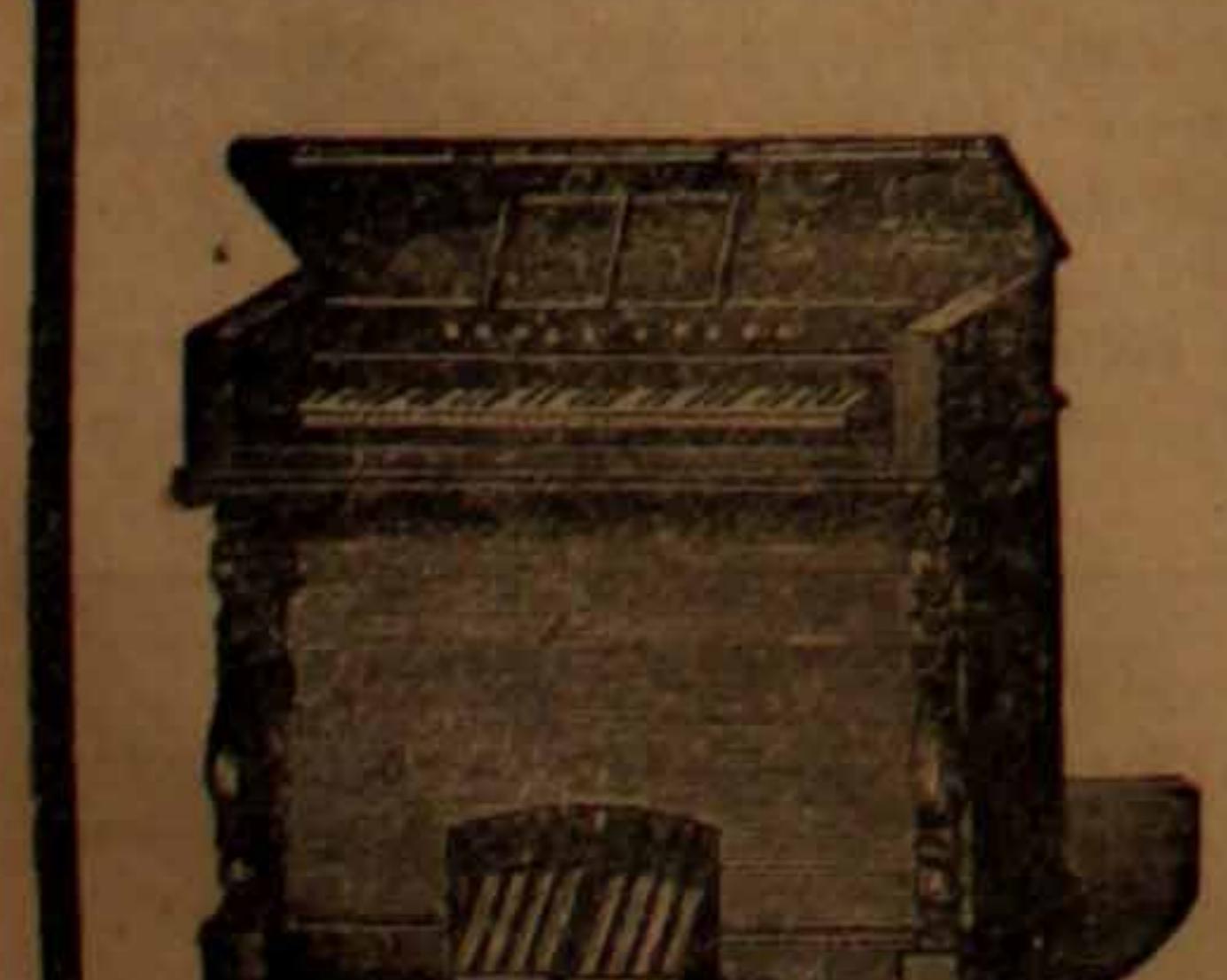
„Скошений цвѣтъ“

образокъ въ галицкого житя

Василя Барвінка.

Цѣна 1 ар., съ пересылкою 1 ар. 20 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарії Ставроціївської.

Матерії на одѣжъ

лишь въ тревалон овечій вовни для мужчины середнього росту

3.10 метра за ар. 4-96 кр. въ дробон вовни овеч.;
3.10 метра за ар. 8— въ лѣпш. вовни овеч.;
10— въ тонкій вовни овеч.;
одно убратье за ар. 12-40 въ дуже тонк. вов. ов.

Пледы до дороги за штуку за 4, 5, 8 въ вѣхъ до ар. 12. — Дуже красній одіянь, сподів, обортинка, матерії на сурдуты, плащ до дощу, тифль, скрачокъ (лодиці), коміс, камгаріт, шевітъ, трако, чокъ (лодиці), коміс, камгаріт, шевітъ, трако, скунса для дамъ и на білярди, перувіены, доскіни поручас

[Заложеній Joh. Stikarofsky, — 1866.]

Складъ фабричный въ Бернѣ.

В孢ы франко. Кафты взорцей для пандъ країнъ нефранковано. Всылки за послѣплантою наль 10 зп. франко.

Я маю завѣстъ складъ сукна ар. 15000 а. в. и розумѣється самъ собою, що при мой свѣтловій торговій позбутають за 1 до 5 метрівъ довгі; я змушений отже продавати такій решткъ багато по низькіи цѣни выробъ. Вадорць въ никъ посыпали не можна одважожь недобрид решткъ отѣньюються або отдаєшь грощъ (Роби зачѣтку, що другій фирмъ вимірюють такожъ, може ще за біршій товаръ але грощъ не звертають).

Черезъ наслѣдуваннѣ ледацій або и ливъхъ фирмъ видається змушеною закинути инированіе и прону для того мохъ І. Т. Комітен тѣтъ що мою солидну фирму задоржалі ласкаво въ памяті и на случаѣ потреби почитали мене своїми поважними замовленнями, которымъ я заставъди бдати мою вибѣльшу увагу.

Кореспонденції припомаються въ языкахъ нѣмецкому, угорському, ческому, польському, італійському и французкому.

1577 (1—24)

Поїзды зелѣнничій

Поїзд 1 листопада 1885.	Поїздъ скорий	Поїздъ особов.	Поїздъ мѣшан.	Поїздъ мѣшан и львокаль
Зелѣнчикъ державній.				
До Львова приходить:				
Зъ Гусятини, Станиславова, Хирова и Стрыя	4 35	— —	— —	— —
Зъ Хирова и Стрыя	1 25	— —	— —	— —
Зъ Станиславова, Хирова и Стрыя	8 25	— —	— —	— —
До Станиславова приходить:				
Зъ Гусятини	8 55 п	— —	— —	— —
5 57	— —	— —	— —	— —
Зъ Звардона и Стрыя	8 22	— —	— —	— —
Зъ Звардона, Львова и Стрыя	1 6 11	— —	— —	— —
Зѣ Львова вѣтвять:				
До Стрыя	7 30	— —	— —	— —
До Стрыя, Хирова, Станиславова, Гусятини	11 45п	— —	— —	8
7 30	— —	— —	— —	— —
Зѣ Станиславова вѣтвять:				
10 — и	— —	— —	— —	— —
До Стрыя, Львова и Звардона	1 6 48	— —	— —	1 6 50
До Гусятини	10 20	— —	— —	— —

Призначану загально найлучшу

масу до запускання пôдлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1519 28—0

Перепродуючи дамо вѣтвьній рабатъ.

5 килевій

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (6—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегеляского столового 2 ар. 10 кр.

1 Гегеляского столового голубої якості 2 ар. 30 кр. и 2 50 п.

1 Гегеля, стол. ароматичного 2 70 и 3 зр.

1 Самородного вытравленого 4 ар. 30 кр.

1 Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 п — п

Червоні вина: 1 бочовка Viszontai 2 п 50 зр.

1 бочовка Viszontai сирве 3 п — п

Повыше наведеній цѣни разумѣються вразъ

съ бочовкою окованою желѣзными обручами и о

плаченимъ цортомъ почтовымъ, такъ що благо

склонній отвірателъ хадінъхъ бѣлько від

не поносять. Купукачи вина особисто толькъ у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натураль

и лучший вина якъ въ Вершевъ, и просить о ла

жакій замовленії.

Повыше наведеній цѣни разумѣються вразъ

съ бочовкою окованою желѣзными обручами и о

плаченимъ цортомъ почтовымъ, такъ що благо

склонній отвірателъ хадінъхъ бѣлько від

не поносять. Купукачи вина особисто толькъ у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натураль

и лучший вина якъ въ Вершевъ, и просить о ла

жакій замовленії.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Високоповажаній отцѣ духовній уряджують при церквахъ хоры,proto поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСГАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНА СПѢВУ.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнинъ купивъ до

рускої гімназії у Львовѣ інструментъ мого виробу и

може джигитомъ інструментъ найлѣпшу інформацію.

Ціни тихъ інструментовъ отъ 70 зр. а. в. и вище.

Дає такожъ на рати 1872 68—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

власнитель первої въ Галичинѣ фабрики органівъ и гар

моніюмъ у Львовѣ, ул. Хорушина ч. 9.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—